ДАНЪК ВЪРХУ РАЗХОДИТЕ ДАНЪЧНА ОСНОВА И ДАНЪЧНА СТАВКА. ДЕКЛАРИРАНЕ И ВНАСЯНЕ НА ДАНЪКА ВЪРХУ ПРЕДСТАВИТЕЛНИТЕ РАЗХОДИ, СВЪРЗАНИ С ДЕЙНОСТТА

I. ДАНЪЧНА ОСНОВА

Данъчната основа за определяне на данъка върху представителните разходи са начислените разходи за календарната година и е регламентирана с чл. 211 от ЗКПО.

II. ДАНЪЧНА СТАВКА

Данъчната ставка на данъка върху представителните разходи е 10 на сто и е определена с чл. 216 от ЗКПО.

III. ДЕКЛАРИРАНЕ НА ДАНЪКА ВЪРХУ ПРЕДСТАВИТЕЛНИТЕ РАЗХОДИ

Данъкът върху представителните разходи се декларира с годишната данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО (чл. 217, ал. 1 във връзка с чл. 207, ал. 1 от ЗКПО).

IV. ВНАСЯНЕ НА ДАНЪКА ВЪРХУ ПРЕДСТАВИТЕЛНИТЕ РАЗХОДИ

Данъкът върху представителните разходи се внася до 30 юни на следващата година (чл. 217, ал.2 от ЗКПО).

V. ДЕКЛАРИРАНЕ И ВНАСЯНЕ НА ДАНЪКА ВЪРХУ ПРЕДСТАВИТЕЛНИТЕ РАЗХОДИ В СЛУЧАИТЕ НА ЗАЛИЧАВАНЕ/ПРЕКРАТЯВАНЕ

Съгласно чл. 217, ал. 5 от ЗКПО при заличаване/прекратяване на данъчно задълженото лице данъкът върху разходите се декларира и внася от лицата по чл. 161, ал. 7 в срока и по реда за подаване на данъчната декларация и за внасяне на данъка по чл. 162 и 163.

Това означава, че:

- срокът за деклариране и внасяне на данъка е **30 дни от датата на** заличаване/прекратяване;
- представляващият през последния данъчен период – ликвидатор, синдик, представляващият място на стопанска дейност, неперсонифицирано дружество или осигурителна каса следва да удържи, декларира и внесе данъка, дължим за този период.

ДАНЪК ВЪРХУ РАЗХОДИТЕ ДАНЪЧНА ОСНОВА И ДАНЪЧНА СТАВКА. ДЕКЛАРИРАНЕ И ВНАСЯНЕ НА ДАНЪКА ВЪРХУ ПРЕДСТАВИТЕЛНИТЕ РАЗХОДИ, СВЪРЗАНИ С ДЕЙНОСТТА

VI. ПРИЗНАВАНЕ НА ДАНЪКА ВЪРХУ ПРЕДСТАВИТЕЛНИТЕ РАЗХОДИ

Представителните разходи и данъкът върху тях се признават за разходи за данъчни цели съгласно чл. 206, ал. 1 от ЗКПО. Данъкът върху разходите е окончателен.